

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.V.20.511/2021/2.

A tanács tagjai:

Dr. Bartal Géza a tanács elnöke

Dr. Cseh Attila előadó bíró

Dr. Kocsis Otilia bíró

A felperes:

felperes neve, címe

A felperes képviselője:

Dr. Turek Zoltán ügyvéd (cím)

Az alperes:

alperes neve, címe

Az alperes képviselője:

Balázs Boldizsár Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Balázs Boldizsár ügyvéd, cím)

A per tárgya:

Kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 56.Pf.631.916/2020/8.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Pesti Központi Kerületi Bíróság 21.P.87.699/2019/9.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

[1] A felperes bútorgyűjtés céljából adásvételi szerződést kötött az alperessel. A szerződés részét képezte az Általános Bútorértékesítési Feltételek (a továbbiakban: ÁSZF), amelynek 7.3. pontja értelmében a vevő jogosult elállni a megrendeléstől. A felperes az 593.030 forint vételárat megfizette, az alperes pedig kötelezettséget vállalt a bútorok későbbi időpontban történő szolgáltatására.

[2] A vételár megfizetését követően egy ismeretlen személy az alperes ügyfélszolgálatán felmutatta az adásvételi szerződés és a számla eredeti példányát és egyúttal bejelentette, hogy a szerződéstől eláll. Az alperes az elállás folytán a megfizetett vételárat az ismeretlen személynek kifizette.

[3] Az alperes ellentmondása folytán perré alakult eljárásban a felperes keresetében 593.030 forint és kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította.

[5] Az ítélet indokolása szerint a felek között vitatott volt, hogy az alperes jogszerűen fogadta-e el ráutaló magatartással tett meghatalmazásként azt, hogy az ismeretlen személy bemutatta az eredeti szerződést és számlát.

[6] A bíróság megállapította, hogy nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely szerint ingó adásvételi szerződést érvényesen csak írásban lehetne kötni. Az írásba foglalás a felek megállapodásán, az elállási jog pedig az ÁSZF 7.2 pontján alapult. Ezen túlmenően azonban a szerződéshez kapcsolódó jognyilatkozatok meghatalmazott útján való gyakorlására a felek nem írták elő írásbeli meghatalmazás szükségességét. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:15. § (2) bekezdése a perbeli esetben nem korlátozza a meghatalmazás formáját, az a Ptk. 6:4. § (2) bekezdése szerinti bármely módon, így ráutaló magatartással is megtehető volt. Ebből következően nem járt el jogellenesen az alperes akkor, amikor ráutaló magatartással megadottnak tekintette a szerződés és a számla eredeti példányát felmutató ismeretlen személy meghatalmazását.

[7] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383.§ (2)

bekezdése alapján – utalva a Pp. 386. § (4) bekezdése alapján annak helyes indokaira – helybenhagyta.

[8] Indokolásában kiemelte, hogy a felek nem kötöttek ki formakényszerszerűen a szerződés megszüntetése vonatkozásában sem a szerződésben, sem az ÁSZF rendelkezéseiben, ennél fogva az alperesnek el kellett fogadnia, hogy az ügyfélszolgálaton megjelent ismeretlen személy – aki nem vitatottan az adásvételi szerződés és számla eredeti példányának birtokában volt és azokat bemutatta – a felperes helyett jár el. A formakényszer bizonyításának hiányában a szerződés megszüntetésére vonatkozó nyilatkozat a Ptk 6:4. § (2) bekezdése folytán ráutaló magatartással is megtehető volt.

[9] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyhez felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is csatolt, figyelemmel arra, hogy az ítéletek egybehangzók és az ügyre az értékhatártól függő kizárás is vonatkozik.

[10] A felperes a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében előadta, hogy az engedélyezést a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége indokolja [Pp. 409. § (2) bekezdés b) pont első és második fordulata].

[11] Álláspontja szerint a Kúriának abban a kérdésben kell állást foglalnia, miszerint azáltal, hogy egy harmadik személy birtokolja egy eltérő felek között létrejött szerződés eredeti példányát – pusztán a birtoklás tényéből fakadóan – teljes körű meghatalmazottá válik-e.

[12] Kifejtette, hogy a nagy ügyfélforgalomra tekintettel egy vállalkozástól nem elvárható, hogy meggyőződjön a meghatalmazás létrejöttéről. Szerinte téves a másodfokú bíróságnak a jogerős ítéletben képviselt álláspontja, amely szerint pusztán a szerződés – bárki által történő – birtoklása mint ráutaló magatartás meghatalmazotti minőséget keletkeztetne.

[13] Előadta, évente nagyszámú ugyanilyen szerződés kötnek, a jogkérdés emberek millióit érinti, és további érvként rámutatott arra, hogy a kérdés fogyasztói szerződéshez kapcsolódik.

[14] Megítélése szerint a jogkérdés minden írásban megkötött szerződés esetén felmerül, következésképpen jelentős társadalmi súllyal bír.

[15] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem nem megalapozott.

[16] A felülvizsgálat engedélyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 2/2017. (IX. 13.) PK vélemény [a továbbiakban: 2/2017. (IX. 13.) PK vélemény] 3. pontja szerint a Kúria a felvetett jogkérdés különleges súlyára, illetve az ügy társadalmi jelentőségére alapítottan a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélezési gyakorlatában. Ezen túlmenően a Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontjának első és második fordulata szerinti engedélyezési okok esetén az alábbiakra tekintettel vizsgálja az engedélyezés lehetőségét.

[17] A Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pont első fordulata kizárólag akkor teszi lehetővé a jogerős ítélet felülvizsgálatát, ha a vizsgált jogkérdés az egyedi ügyön – különleges súlyára tekintettel – túlmutat, azaz különösen, ha nagy számban előforduló, új típusú ügyben merült fel. Ez az eset áll fenn például akkor, ha egy új jogszabály értelmezése, vagy újonnan felmerülő joghézag kitöltése elvi iránymutatást igényel. Ezekben az esetekben azonban az is szükséges a felülvizsgálat engedélyezéséhez, hogy valamilyen további – általában a jogegységgel, illetve közvetetten a jogbiztonsággal kapcsolatba hozható – fontos ok álljon fenn, és ennek folytán a Kúria iránymutatása váljon szükségessé. Ha a fél olyan jogkérdés értelmezését kéri a Kúriától, amely bár új, de a jogegységet (jogbiztonságot) a jogkérdés megválaszolása annak csekély jelentősége vagy kisszámú gyakorlati előfordulása folytán nem érinti, a felülvizsgálatot nem indokolt engedélyezni.

[18] A Ptk. a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvényhez (a továbbiakban: 1959-es Ptk.) hasonlóan tartalmazza, hogy a ráutaló magatartással kifejezett akarat pusztán a magatartás tanúsításával, minden további mozzanat nélkül jognyilatkozatnak minősül, és alkalmas lehet az általa célzott joghatás kiváltására. Egyik polgári anyagi jogi kódex sem rendelkezik arról, hogy milyen magatartások tekinthetők valamely akarat joghatás kiváltására alkalmas kifejeződésének, következésképpen a bíróság feladata, hogy ezt az adott ügyben, az eset összes körülményére tekintettel, a rendelkezésre álló peradatok egyenkénti és összességükben történő értékelésével, mérlegelő tevékenysége eredményeként megállapítsa.

[19] Erre tekintettel az adott ügy tekintetében nincs szükség új jogszabály értelmezésére, és nincs olyan újonnan felmerülő joghézag sem, amelynek kitöltése a Kúria elvi iránymutatását igényelné, továbbá a felperes által előadottak nem minősülnek olyan, a jogegységgel, illetve a jogbiztonsággal kapcsolatos fontos oknak, amelyek a Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pont első fordulata alapján a felülvizsgálat engedélyezését indokolnák.

[20] A 2/2017. (IX. 13.) PK vélemény hivatkozott pontja második fordulata szerint „társadalmi jelentősége” van az olyan jogkérdéseknek, illetve ügyeknek, amelyek a társadalom széles körét közvetlenül vagy közvetett módon érintik. Ez megvalósulhat például úgy, hogy az adott ügyben vitássá tett szerződési feltétel az üzleti életben használt általános szerződési feltételek között jellemzően szerepel, így a feltétel tisztességtelenségének megítélése kihatással lehet a perben nem álló személyekre is. Nagy társadalmi jelentősége lehet egy jogkérdésnek akkor is, ha a jogsértő gyakorlat fenntartása másokat is annak folytatására ösztönözhet.

[21] A felperes nem hivatkozott az ÁSZF tisztességtelenségére, az nem képezte a per tárgyát. Azonos vagy hasonló tényállású ügyekre, illetve a jogbiztonságot veszélyeztető joggyakorlatra a felperes maga is csak az általánosság szintjén utalt. Az adott ügy egyedi elbírálása okán – a korábban kifejtettekkel összhangban – a felvetett jogkérdés társadalmi jelentősége nem jelentős.

[22] A Kúria megjegyzi, a felperes által felvetett „jogkérdés” pontatlan és félrevezető. Az adott ügyben nem önmagában az eredeti adásvétel szerződés birtoklásának a ténye miatt tekintették az eljáró bíróságok az ismeretlen személyt a felperes meghatalmazottjának, hanem a Ptk. 6:4. § (2) bekezdése és 6:15. § (2) bekezdése együttes értelmezésével, annak a konkrét,

egyedi tényállásra vetítésével. Mindezek miatt a felülvizsgálat a Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pont második fordulata alapján sem volt engedélyezhető.

[23] A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a felperes által hivatkozott, a Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pontja egyik fordulata alapján sem ítélte engedélyezhetőnek a jogerős ítélet felülvizsgálatát, ezért azt a Pp. 411. § (1) és (2) bekezdései alapján megtagadta.

[24] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja zárja ki.

Budapest, 2021. július 8.

Dr. Bartal Géza s.k. a tanács elnöke, dr. Cseh Attila s.k. előadó bíró, dr. Kocsis Ottilia s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

Sz.Sz.

bíróági ügyintéző